

ΕΡΜΗΣ ὁ ΛΟΓΙΟΣ.

τῆς α΄.

5

Μαρτίου.

1818

ἌΝΑΚΗΡΥΞΙΣ.

Ἡ ὑψηλοτάτη Κ. Β. Αὐστριακὴ Διοίκησις ὑπόδειξεν εὐμενῶς νὰ χαρίσῃ καὶ ἐπικυρόσῃ εἰς ἡμᾶς τὸ ὅποιον πρὸ χρόνων ἤδη ὀκτῶ ἔδωκεν εἰς τὸν πανσιώτατον Ἀρχιμανδρίτην Κύριον Ἀνθιμον Γαζῆν δικαίωμα καὶ τὴν ἀδειαν τῆς ἐκδόσεως φιλολογικῆς ἐφημερίδος, τοῦ Λογίου Ἑρμοῦ, ὥστε εἰς τὸ ἔξῃς νομιζέται καὶ εἶναι ἡ ἐφημερίς αὕτη κτήμα ἰδικόν μας παρὰ τῆς ὑψηλοτάτης Διοικήσεως χαρισθέν. Ἡ φανέρωσις αὕτη ἄς χρησιμεύσῃ ὡς ἀπόδειξις εἰς ὅλον τὸ Ἑλληνικὸν γένος καὶ εἰς τοὺς συνδρομητὰς τοῦ Λ. Ἑ. ἰδίως, ὅτι ἡ παράτινων ὁμογενῶν διαγράμμάτων πανταχοῦ διασπαρείται, καὶ διὰ Γαλλικῶντινων ἐφημερίδων, ὡς μανθάνομεν, διάδεξις αἰδήσις, τοῦ ὅτι δηλ. ὁ Λ. Ἑ. ἐμπροσθεὶς ἐκ μέρους τῆς Αὐστριακῆς Διοικήσεως ἔπαυσε πλέον ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκδίδηται, εἶναι διόλου ψευδῆς καὶ πλασῆ. Ἡ ὑψηλοτάτη Ἀ. Διοίκησις μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ ἐμπροσθεὶς τὸ ἄλλοτε τοῦτο καὶ ἀρέλιμον εἰς γένος ὑπ' αὐτῆς πολυειδῶς προσατευόμενον, βοηθούμενον καὶ ἀγαπώμενον, περιοδικὸν σύγγραμμα, μᾶς ἔδωκεν ἐν ταύτῳ καὶ τὴν ἀδειαν, νὰ κηρύξωμεν δημοσίως τὴν εἰς ἡμᾶς χαρισθεῖσαν ἐκδοσὶν τοῦ Λ. Ἑ. πρὸς ἀναίρεσιν καὶ διασκέδασιν τῆς διαδεθείσης ματαίου καὶ ψευδοῦς εἰδήσεως, καὶ πρὸς ἡσυχίαν τῶν ἐκ τῆς εἰδήσεως αὐτῆς ταραχθέντων συνδρομητῶν, καὶ ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους.

Εὐγνωμόνες ὄντες δι' αὐτὴν τὴν πρὸς ἡμᾶς γενομένην εὐμένειαν τῆς ὑψηλοτάτης καὶ ἐπιμεζάτης Αὐστριακῆς Διοικήσεως ὁμολογεῦμεν πρὸς αὐτὴν δημοσίως ἀπείρους τὰς χάριτας ἐκ ψυχῆς καὶ καρδίας· προσκαλοῦμεν δὲ εἰς τοῦτο καὶ

ὄλον τὸ Ἑλληνικὸν γένος, διὰ τοῦ ὁποίου τὸν φωτισμὸν ἐκδίδεται καὶ ὁ Λόγιος Ἑρμῆς.

Ἐν Βιέννῃ 1818. Φεβρουαρίου 10/22.

Θεόκλητος Φαρμακίδης,
Κωνσταντῖνος Κοκκινάκης.

Ο ὑποσημειούμενος ἐνεργεῖα πολιτικὸς σύμβουλος τοῦ Μεγαλειοτάτου Αυτοκράτορος πρὸς τῶν Ῥωσσιῶν, καὶ μέλος ἀλληλογράφου τῆς Αυτοκρατορικοφιλανθρωπικῆς ἑταιρίας, τοῦ μέρους τῶν πεπαιδευμένων, ἀξιῶσι τοὺς Ἐκδότας τοῦ Λογίου Ἑρμού ἵνα προσθέσωσιν ἐν τῇ φιλολογικῇ ἑφημερίδι αὐτῶν τὰ συμπερικλειόμενα κεφάλαια τούτου τοῦ Συσήματος, ὅπως οἱ φιλόκαλοι, ὁμογενεῖς τε καὶ ἀλλογενεῖς παρητήρησαντες ἐν ἑκάστῳ τῶν ἄρθρων συνεργήσωσι διὰ τῆς πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπης αὐτῶν, πρὸβάλλοντες ὅποιανδήποτε πειρασὶν ἐφευρέσεως, ἢ ἀνακαλύψεως κρίνωσιν, ἀναγομένους εἰς τοὺς σκοποὺς τοῦ ἀνω βιβλίου φιλανθρωπικοῦ συστήματος.

Ὁ ὑποσημειούμενος ὑπόσχεται δέχεσθαι ἀσμένως τὰ ἐπιτελλόμενα αὐτῷ ἔγγραφα, καὶ μεταφράσας ἀναφέρειν αὐτὰ τῇ ἑταιρίᾳ ἢτε αὐτολεξεί, ἢτε ἐν περιλήψει, ἀναλόγως εἰς τὸν ὄγκον αὐτῶν, καὶ προθύμως ἀντεπιστέλλειν τῶς γράψαι.

Ἐν Ὀδησσῷ τῇ 4. Νοεμβρίου. αἰαζ'.

Ἐμ. Περσιάνος.

Σύστημα τῆς συνοδίας τοῦ μέρους τῶν πεπαιδευμένων τῆς Αυτοκρατορικοφιλανθρωπικῆς ἑταιρίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ τῆς ἑταιρίας ἐν γένει.

§. 1.

Σύστημα τῆς συνοδίας.

Ἡ τῶν πεπαιδευμένων συνοδία (Κομητέτου) τῆς Αὐτοκράτορος

κρατορικοφιλανθρωπικῆς ἑταιρίας συνίσταται ἀπὸ ἑπτὰ ἐνεργούντων μελῶν, καὶ ἀπὸ τριῶν ἐπιστατούντων.

§. 2.

Σκοπὸς τῆς συνοδίας.

Οἱ σκοποὶ, εἰς τοὺς ὁποίους ἐνασχολεῖται ἡ συνοδία, εἶναι ἄ. ἡ παρατήρησις τῶν προτάσεων τῶν προβαλλομένων παρὰ τοῦ συμβουλίου τῆς Αὐτοκράτορος φιλ. ἑταιρίας· β'. ἡ σύντομος ἐκθεσις τῶν ἐκδόσεων, καὶ ἐκλογή τῶν Ῥωσσιῶν καὶ ξένων συγγραμμάτων, τῶν ἀναγομένων εἰς ἀγαθουργίαν· γ'. ἡ παράστασις τῶν γνώμων τῶν συγγραμμάτων, ἅτινα κατὰ τὸ περιεχόμενον αὐτῶν ἀποδεικνύονται ἀφέλιμα, διὰ τὰ βιβλίοθῶσιν εἰς πρᾶξιν τῶν σκοπῶν τῆς Αὐτοκράτορος φιλ. ἑταιρίας· δ'. ἡ ἀποκατάστασις ξεχωριστῶν σχεδίων ἀνηκόντων εἰς νοσοκομεία, εἰς οἰκίας ἐργασιῶν καὶ διορθώσεων, φυλακῶν, ἀσφαλειῶν καὶ ἄλλων κοινωφελῶν συστημάτων, διὰ παράστασιν, ἐπιθεωρήσιν, καὶ ἐπικύρωσιν τοῦ συμβουλίου· ε'. ἡ ἐκδοσις ἑφημερίδος, καὶ ἐξαιρέτων βιβλίων τυπωμένων, καὶ δεδεδεικμένων παρὰ τοῦ συμβουλίου τῆς Αὐτοκράτορος φιλ. ἑταιρίας· τὰ συγγράμματα αὐτὰ μέλλουσι περιέχειν·

α'. Εἰδήσεις πάντος εἴδους συστημάτων φιλανθρωπικῶν.

β'. Τὰ ἄρθρα περὶ νέων ἀνακαλύψεων, καὶ ἐφευρέσεων ἀναφερομένων εἰς τοῦτο τὸ εἶδος, ἐκθεσιν καὶ ἐκλογὴν νέων θεωριῶν, περιγραφὴν ἀφελίμων ὀργάνων, χρησίμων εἰς διάφορα συστήματα, ἐργασίων, καὶ μαθήσεων· περὶ σωτηρίας θνησκόντων ἀπὸ αἰφνιδίους, καὶ ἀλλοτρίους θανάτους· καὶ τ. ε.

γ'. Τὰς ψυχοσωτηρίους νοθεσίας, καὶ περιλήψεις ἐκ τῶν τῆς ἐσωτερικῆς ἠθικῆς διδασκαλιῶν.

δ'. Τὰς κοινωφελεῖς κρίσεις ἐχούσας χρησοὺς σκοποὺς.

ε'. Τὴν βιογραφίαν τῶν εὐεργετῶν τῆς ἀνθρωπότητος.

ς'. Τὰ γράμματα τῶν ἀλληλογραφούντων μελῶν, τὰ ἀξία ξεχωριστῆς προσοχῆς.

ζ'. Εἰδήσεις περὶ προσφορῶν γενομένων εἰς ἀφέλειαν φιλανθρωπικῶν συστημάτων.

η'. Τὰς ἀνταποκρίσεις μετ' ὑποκείμενα αὐτόχθονα ἢ ἀλλοδαπῆ, γνωστὰ διὰ κατορθώματα ἢ συγγράμματα, ἔχοντα φιλανθρωπικὸν σκοπὸν.

θ'. Ἐγκαρδίωσιν τῶν ἀπόρων τῶν ἐνασχολουμένων εἰς

φιλολογίαν, εἰς τέχνας καὶ ἐπισήμας, καὶ μετεχόντων εἰς τὴν προθυμίαν τῆς συνουδίας διὰ συγγραμῶν, μεταφράσεων, καὶ παντὸς εἶδους κοιναφελῶν αὐτῶν ποιημάτων.

§. 3.

Ἡ συνουδία ἔχει Καγκελαρίαν.

Εἰς τὴν συνουδίαν ἐδιορίσθη Καγκελαρία εἰς ἀποκατάστασιν καὶ μόρφωσιν τῆς Αὐ. φιλ. ἐτερίας.

§. 4.

Ἡ συνουδία ἔχει σφραγιδα.

Εἰς τὴν σφραγιδα τῆς συνουδίας εἶναι ἐγκοχαραγμέναι αἱ βασιλικαὶ σημεῖαι μὲ ἐπιγραφὴν, Σφραγὶς τῆς συνουδίας τῶν πεπαιδευμένων τῆς Αὐ. φιλ. ἐταιρίας.

§. 5.

Ἐχει βιβλιοθήκην.

Ἡ συνουδία ἔχει ὑπ' ἐξουσίαν τὴν βιβλιοθήκην τῆς Αὐ. φιλ. ἐταιρίας, κώδικα, συλλογὴν μηχανῶν, τύπων, καὶ ὀργάνων, ἀξίαν χρήσεως εἰς κοιναφελῆ συστήματα.

§. 6.

Περὶ τῆς ἀνταποκρίσεως τῆς συνουδίας.

Ἡ συνουδία ὑπάρχει ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ συμβουλίου τῆς Αὐ. φιλ. ἐταιρίας καὶ ἀνταποκρίνεται μετ' αὐτῆς δι' ἀναφορῶν καὶ παραστάσεων, μετὰ δὲ τῶν ἄλλων μερῶν καὶ ὑποκειμένων δι' εἰδήσεων καὶ ἐπιστολῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

§. 7.

Περὶ τοῦ χαρακτῆρος τῶν μελῶν.

Τὰ μέλη τῆς συνουδίας τῶν πεπαιδευμένων πρέπει νὰ εἶναι ὑποκείμενα γνωσὰ διὰ τὴν μάθησιν, διὰ τὸν ζήλου πρὸς τὴν κοινὴν ὠφέλειαν, καὶ διὰ τὰς χριστιανικῶν ἀρετῶν.

§. 8.

Ἐκλογὴ αὐτῶν.

Τὰ μέλη τῆς συνουδίας προβάλλονται παρ' ἑνὸς τῶν ἐνεργούντων μελῶν καὶ ἐκλέγονται δι' ὑπεροχῆς τῶν ψήφων.

§. 9.

Χρῆν τῶν μελῶν ἐν γένει.

Κάθε μέρος κινούμενον ἀπὸ ἀγάπην πρὸς τὸν πλησίον, καὶ ἀπὸ συμπάθειαν εἰς τὴν κατάστασιν τῶν δυσυχῶν, συνεργεῖ κατὰ δύναμιν εἰς τοὺς σκοποὺς τοὺς φιλανθρωπικοὺς τῆς συνουδίας.

§. 10.

Διαίρεσις τῶν μελῶν.

Τὰ μέλη τῆς συνουδίας εἶναι ἢ ἐν ἐνεργείᾳ, ἢ ἐν ὑπηρεσίᾳ, ἢ ἐν ἀλληλογραφίᾳ.

§. 11.

Περὶ τῶν ἐνεργειῶν.

Τὰ ὑποκείμενα τὰ συνεισφέροντα εἰς τοὺς σκοποὺς τῆς συνουδίας μετὰ προσφορᾶς ἢτε ἀπαξ ἢτε χρονικῶς καλοῦνται ἐνεργεῖται· οἱ τοιοῦτοι λαμβάνουσιν ἀποδείξεις ἀπὸ τῆς συνουδίας καὶ περικλείονται τὰ δυνάματα αὐτῶν εἰς κοινὸν βελόν, καὶ οὕτω γίνονται γνωστοὶ τοῖς πᾶσι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Περὶ τῶν ἐνεργειῶν μελῶν.

§. 12.

Περὶ ἐπικυρώσεως τῶν ἐνεργούντων μελῶν.

Τὰ παρὰ τῆς συνουδίας ἐκλεγόμενα ὑποκείμενα εἰς ἐνεργούντα μέλη παρασῆνονται πρὸς ἐπικύρωσιν εἰς τὸ συμβούλιον τῆς Αὐ. φιλ. ἐταιρίας.

§. 13.

Περὶ ἐνασχολήσεων τῶν μελῶν.

Κάθε μέλος ἐνασχολεῖται εἰς ξεχωριστὸν εἶδος ὑπηρεσίας ἀναγόμενον εἰς τὴν σφαιρὰν τῶν πράξεων τῆς συνουδίας, παρασῆνον τοὺς οἰκείους πόνους εἰς ἐπιθεώρησιν αὐτῆς· ἂν δὲ αἱ ἐνασχολήσεις ἑνὸς μέλους ὑπερῶσι τὴν ἀναλογίαν, τότε ἄλλο μέλος, ἢττου ἐνασχολούμενον, ἐπιρροτίζεται μετὰ μέρος αὐτῶν.

§. 14.

Τὰ μέλη ἐπισκέπτονται πᾶν εἶδος ἐργασιῶν.

Μετὸ νὰ εἶναι ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν ἐνεργούντων μελῶν καὶ νὰ ἔχωσιν εἰδήσεις ἐπερειδομένας εἰς ὀρθὰς πείρας, χρεωθεύσιν αὐτὰ νὰ ἐπισκέπτονται μὲ ξεχωριστὴν προσοχὴν τὰ διάφορα συστήματα, καὶ νὰ τὰ παραβάλλωσι μὲ τοὺς ἀγαθοεργῆς σκοποὺς τῆς συνοδίας.

§. 15.

Περὶ τῆς ἀπουσίας τῶν ἐνεργούντων μελῶν.

Τὰ ἀπεμακρυνόμενα ἐνεργοῦντα μέλη ἀπὸ τὴν μητροπολιν διὰ ἓνα χρόνον, ἢ καὶ περισσότερον ἀπολύονται τῶν χρεῶν τῆς συνοδίας (ἐκτὸς τῶν βήθέντων ἐν τῷ §. 14 τῆ παρόντος κανόνος) καὶ λαμβάνουσι ὄνομασίαν ἀλλοθρογραφῶν. ἐπιστρέφοντα δὲ, εἰς τὴν πρώτην σχολὴν ἀναλαμβάνουσι τὸν πρότερόντων βαθμὸν, συναριθμούμενα τοῖς ἐνεργοῦσι μέλεσι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Περὶ τοῦ Προέδρου καὶ Συμβουχοῦ του.

§. 16.

Περὶ ἐκλογῆς τοῦ Προέδρου.

Ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ συμβουχοῦ του ἐκλέγονται ἐκ τῶν ἐνεργούντων μελῶν διὰ τῆς πλειθύας τῶν ψήφων διὰ τρεῖς χρόνους, καὶ παραζήνονται εἰς τὸ συμβούλιον τῆς Αὐ. φιλ. εταιρίας πρὸς ἐπικύρωσιν.

§. 17.

Τὰ χρέη τοῦ Προέδρου ἐν γένει.

Ὁ Πρόεδρος φροντίζει εἰς τὸ νὰ ἐκτελῶνται τῶν κανόνων αἱ διαταγαὶ ἀπὸ ὅλα τὰ συνδέτοια τῆς συνοδίας ὑποκείμενα, καὶ διευθύνει τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς κατὰ τὴν προτεθειμένου σκοπὸν.

§. 18.

Ὁ Πρόεδρος διορίζει τὰ ἀντικείμενα τῶν ἐνασχολήσεων.

Ἐκ συμφώνου μὲ ὅλην τὴν συνοδίαν αὐτὸς διορίζει

τὰς ὑποθέσεις, καὶ τὰ ἀντικείμενα, εἰς τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ καταγίνεται ἡ ὁμήγουρις.

§. 19.

Ὁ Πρόεδρος παραζήνει εἰς ἐπεξεργασίαν τῶν προυχόντων τοὺς φανέντας ἀξίους.

Ὁ Πρόεδρος συμφώνως μὲ τὰ λοιπὰ ἐνεργοῦντα μέλη παραζήνει εἰς ἐπεξεργασίαν τῆς Αὐ. φιλ. εταιρίας ὅλους ἐκείνους, οἵτινες διὰ τὸν κοινωφελῆ των ζῆλον καὶ προθυμίαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν σκοπῶν τῆς συνοδίας, εἶναι ἀξιοὶ ξεχωριστῆς ὑπολήψεως παρὰ τῆς ἀνωτέρας ἐξουσίας.

§. 20.

Περὶ ἀπουσίας τοῦ Προέδρου.

Εἰς ἀπουσίαν τοῦ Προέδρου ὁ συμβουχοῦ ἀναλαμβάνει τὸ χρέος του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ τῶν μελῶν τῶν ἐνασχολούμενων.

§. 21.

Ποῖοι οἱ ὀνομαζόμενοι ἐνασχολούμενα μέλη.

Ἐνασχολούμενα μέλη τῆς συνοδίας ὀνομάζονται, ὁ Σεκρετάριος, ὁ Ῥεδάκτωρ καὶ ὁ Ταμίας.

§. 22.

Ἐκλογὴ, καὶ χρέη αὐτῶν.

Αὐτοὶ ἐκλέγονται διὰ τῆς πλειθύας τῶν ψήφων ἀπὸ τὴν συνοδίαν, καὶ ἀναλαμβάνουσι τὰ χρέη τῶν ἐνεργούντων μελῶν, ἔχοντες πρὸς τοῦτοις καὶ τὰς ἰδιαιτέρας αὐτῶν ὑπηρεσίας.

§. 23.

Χρέη τοῦ Σεκρεταρίου.

Ὁ Σεκρετάριος χρεωθεῖ:

- α. Νὰ κρατῆ ἐφημερίδα τῶν συνελεύσεων.
- β. Νὰ ἐπισκεπτῆ εἰς τὴν εὐταξίαν καὶ συνέπειαν τῆς ἀλλοθρογραφίας.
- γ. Νὰ δέχεται καὶ νὰ ἀνοίγη τοὺς διευθυνομένους πλί-

κους ἐπ' ὀνόματι τῆς συνοδίας, καὶ μετὰ τὴν ὀφείλουσαν ἔρουναι νὰ τοὺς ἐγχειρίζῃ τῷ Προέδρῳ.

δ'. Νὰ ἐτοιμάζῃ τριπλᾶς ἐπιτομὰς ἐκ τῆς ἐφημερίδα τῶν συνελεύσεων, ἃ ἴσα ἐκτῶν γραμμάτων, τὰ ὅποια λαμβάνει καὶ ἀπεστέλλει ἡ συνοδία, διὰ νὰ παρασῆνται εἰς ἐπέεργασίαν τοῦ συμβουλίου τῆς Αὐ. φιλ. ἐταιρίας.

ε'. Νὰ διατηρῇ δι' ἐπιταγῆς τῆς συνοδίας ἀλληλογραφίαν μὲ ὑποκείμενα μερικὰ.

ς'. Νὰ ἐπισκεπθῇ εἰς τὸ ἀρχεῖον, εἰς τὸ ὅποσον ἐκτὸς τῶν συνειδησμένων γραμμάτων ἐμφαίνουσι καὶ ἴσα ἐπιστολῶν σελλομένων ἀπὸ διάφορα μέλη περὶ ὑποθέσεων τῆς συνοδίας.

§. 24.

Χρῆν τοῦ Ρεδάκτορος.

Ὁ Ρεδάκτωρ χρεώσεται:

α'. Νὰ συνθέτῃ καὶ παρασῆνῃ εἰς ἐπιθεώρησιν τῆς συνοδίας ὅλας τὰς προτάσεις, αἵτινες ἐκ συμφωνίας τῶν ψήφων μέλλουσι νὰ δημοσιευθῶσι.

β'. Νὰ προετοιμάζῃ δι' ἐπιταγῆς τῆς συνοδίας ἢ τοῦ Προέδρου ἀρῆρα συνθεμένα ἢ μεταφρασμένα παρ' αὐτοῦ τοῦ ἴδιου ἢ παρ' ἄλλων τινῶν ὑποκειμένων, καὶ νὰ τὰ παρασῆνῃ εἰς διακρίσιν αὐτοῦ καὶ ἐπικύρωσιν, ὅπως περιλαμβάνεται εἰς τὴν ἐφημερίδα.

γ'. Νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἀκριβείας τῶν ἐκδιδόμενων παρὰ τῆς συνοδίας συνθέσεων.

δ'. Νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς εὐταξίας τῆς βιβλιοθήκης καὶ νὰ κρατῇ κἀκεῖνα τῶν προσφερομένων καὶ ἀγοραζομένων βιβλίων.

§. 25.

Χρῆν τοῦ Ταμίου.

Τὰ χρῆν τοῦ Ταμίου εἰσὶν:

α'. Νὰ δέχεται καὶ νὰ φυλάττη τὰς χρηματικὰς ποσότητας.
(α) Ὅσαι διορίζονται παρὰ τῆς αὐτοκρατορικῆς φιλανθρωπικῆς ἐταιρίας.

(β) Ὅσαι ἐγχειρίζονται ἀπὸ ἐκδόσεις συνθεμάτων.

(γ) Ὅσαι προσφέρονται παρὰ φιλελεγημόνων ὑποκειμένων.

β'. Νὰ πληρῶν δι' ἐπιταγῆς τῆς συνοδίας, καὶ νὰ ἐμπιστεύῃ κατὰ τάξιν εἰς τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ἐσφραγισμένον

κατάσχοιν τὴν δόσοληψίαν, τὸ ὅποσον νὰ τίθεται εἰς κάθε τακτικὴν συνέλευσιν ἐπὶ τῆς τραπέζης ἐπὶ παρῆσιαι τῶν μελῶν.

γ'. Μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ χρηματικοῦ κειφατίου παρὰ τοῦ Προέδρου, ἢ τοῦ συμβουλοῦ αὐτοῦ, νὰ συνθέτῃ μηνιαίους συντόμους ἐφημερίδας, καὶ ἐτησίους λογαριασμοὺς περιέχοντας τὴν λήξιν, τὴν δόσιν, καὶ τὴν ἀποληρηθεῖσαν ποσότητὰ τῆς συνοδίας, διὰ νὰ παρασῆνται εἰς τὸ συμβούλιον.

δ'. Νὰ ἔχῃ ὑπ' ἐξουσίαν τα τὸ μέρος τῆς οἰκονομικῆς κενερνήσεως, νὰ φυλάττη τὰς μηχανὰς, τὰ σχέδια, τὰ ἔργα, καὶ τὰ λοιπὰ πράγματα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν συνοδίαν.

§. 26.

Παρὰ τοῖς ἐπισκεπτοῦσι μέλεσι εὐρίσκονται Καγκελλαριοὶ ὑπηρεταί.

Τὰ ἐν τῇ Καγκελλαρίᾳ ὑπηρετοῦντα ὑποκείμενα ὑπάρχουσιν ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐξουσίαν τῶν ἐπισκεπτούμενων μελῶν, ἐξ ὧν διορίζονται εἰς τὰς διαφόρους ὑπηρεσίας τῆς συνοδίας.

§. 27.

Περὶ τῶν ἐπισκεπτούμενων μελῶν καὶ παραιτουμένων ἐκ τούτου τοῦ ἐπαγγέλματος.

Τὰ ἐπισκεπτοῦντα μέλη, παραιτούμενα ἐκούσιως ἀπὸ τῶν χρέεστων, λαμβάνουσιν ἐγγράφους μαρτυρίας ὑπογεγραμμένας παρὰ τῶν ἐνεργούντων μελῶν τῆς συνοδίας, καὶ μετροῦνται εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀλληλογραφούντων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ς'.

Περὶ τῶν ἀλληλογραφούντων.

§. 28.

Περὶ τῆς ἐκλογῆς καὶ ἐπικυρώσεως τῶν ἀλληλογραφούντων.

Οἱ ἀλληλογράφοντες τῆς συνοδίας τῶν πεπαιδευμένων τῆς Αὐ. φιλ. ἐταιρίας, ὡς μέλη ταύτης, ἐκλεγόμενοι ἀπὸ ὑποκείμενα ἔχοντα τὰ ἀπαιτεθῆναι προτερήματα, ὡς εἰς τὸν §. 7, παρῆσιάζονται εἰς ἐπικύρωσιν τοῦ συμβουλίου.

§. 29.

Χρέη τῶν ἀλληλογραφόντων.

Οἱ ἀλληλογράφοντες ἐξέλλουσι τὰ ἴδια αὐτῶν, καὶ ἄλλων μερικῶν ὑποκειμένου σχέδια, συνθέσεις καὶ μεταφράσεις ἀναγομένας εἰς τὴν συλλογὴν τῶν ἐκδόσεων τῆς συνοδίας, ἐπίσης εἰδοποιοῦσι περὶ τῶν ἐκδιδομένων εἰς φῶς βιβλίων, τῶν περιεχόντων ὅποιονδήποτε ὑποκείμενον ἀνήκει εἰς τὰς ἐνασχολήσεις τῆς συνοδίας.

§. 30.

Συνέπεια.

Οἱ ἀλληλογράφοντες εἰδοποιοῦσι τὴν συνοδίαν, ὅπου φιλανθρωπίας συζήματα ὑπάρχουσιν εἰς τὸν τόπον τῆς κατοικίας των, καὶ εἰς ποίαν βᾶσιν, ὅποια ἐσυζητήσαιν, καὶ πᾶν ὅποια κατὰ τὴν ιδέαν των εἶναι ἀναγκαῖα, καὶ δύναται νὰ συζητήσῃ.

§. 31.

Βαθμὸς τοῦ ζήλου τῶν ἀλληλογραφόντων μελῶν.

Οἱ ἀλληλογράφοντες, ἐκπληροῦντες τὰς παραγγέλους τῆς συνοδίας, προσδιορίζουσιν ἐνταυτῷ τὸν βαθμὸν τοῦ ζήλου αὐτῶν ζήλου, διὰ τῆς ἰδίας διαθέσεως τῆς ἐπιφιλανθρωπικοῦ καρδίας καὶ ζήσεως πρὸς τὴν κοινὴν ἀφ᾽ ἧς

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῶν συνελεύσεων τῆς συνοδίας.

§. 32.

Περὶ τῶν συνελεύσεων ἐν γένει.

Ὅλαι αἱ συνελεύσεις τῆς συνοδίας εἰσὶν ἢ τακτικαὶ ἢ ἐκτακτοί.

§. 33.

Περὶ τῶν συνήθων συνελεύσεων.

Αἱ τακτικαὶ εἰσὶ δις τοῦ μηνός: εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ ἐν μέσῳ αὐτοῦ, ἂν ἢ πληθὺς τῶν ὑποθέσεων δὲν ἀπαιτῆ ἑξῆς συνελεύσεις.

§. 34.

Ποῖοι συνεδρεύουσιν εἰς αὐτάς.

Εἰς τὰς τακτικὰς συνελεύσεις συνεδρεύουσιν τὰ ἐνεργεῦντα καὶ ἐπισιτοῦντα μέλη.

§. 35.

Οἱ σκοποὶ τῶν τακτικῶν συνελεύσεων.

Ὁ σκοπὸς τῶν τακτικῶν συνελεύσεων εἶναι:

- α'. Ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἐφημερίδος τῆς παρελθούσης συνελεύσεως καὶ ὑπογραφή αὐτῆς παρὰ τῶν συνεδρευσάντων μελῶν.
- β'. Ἡ ἀκρόασις τῶν ληθέντων, καὶ ἀποφαλέντων γραμμάτων, καὶ ὅσων ἄλλων διὰ κοινῆς γνώμης ὁ Πρόεδρος ἤθελε προβάλλῃ εἰς ἀνάκρισιν.

§. 36.

Περὶ τῶν ἐκτάκτων συνελεύσεων.

Αἱ ἐκτακτοὶ συνελεύσεις γίνονται διὰ ξεχωριστῆς ἐπιταγῆς τοῦ Προέδρου.

§. 37.

Ποῖοι εἰσὶ παρόντες εἰς αὐτάς.

Εἰς αὐτάς ἐκτὸς τῶν ἐνεργούντων καὶ ἐπισιτοῦντων μελῶν εἰσὶ παρόντες ἐνίοτε καὶ οἱ ἀλληλογράφοντες, ἢ καὶ ὑποκείμενα μερικὰ διὰ προσκλήσεως τῆς συνοδίας.

§. 38.

Σκοπὸς τῶν ἐκτάκτων συνελεύσεων.

Εἰς τὰς ἐκτάκτους συνελεύσεις:

- α'. Ἐκλέγεται ὁ Πρόεδρος, ὁ συμβουλόσπου καὶ πάντα ἐν γένει τὰ νέα μέλη.
- β'. Θεωροῦνται ξεχωριστὰ καὶ ἀπροσδόκητα συμβεβηκότα ἀνήκοντα εἰς τὴν συνοδίαν.
- γ'. Διερίζονται προβλήματα καὶ ἀνταμοιβὰ διὰ τοὺς λύοντας αὐτά.

§. 39.

Αἱ ὑποθέσεις ἀποφασίζονται διὰ τῆς πληθύς τῶν ψήφων.

Ὅλαι αἱ διαταγαὶ τῆς συνοδίας ἐκτελοῦνται διὰ τῆς ὑ-

περαχῆς τῶν ψήφων τῶν παρόντων μελῶν, διὰ τοῦτο πρέπει νὰ παρευρίσκωνται εἰς τὰς συνελεύσεις ὑπὲρ τὸ ἡμισυ μίρος τῶν βιβέντων μελῶν.

§. 40.

Τίνι τρόπῳ φέρεται ὁ Πρόεδρος ἂν ἀκολουθῶσιν διαφωνίαι.

"Αν μετὰ τὴν προσήκουσαν σκέψιν οἱ συνεδρεύοντες δὴ συμφωνήσωσιν εἰς τι τῶν προβλημάτων, τότε ὁ Πρόεδρος ἰρωτᾷ τὸν καθ' ἕνα κατὰ τάξιν, καὶ ζητεῖ ἀποφασιστικὰς ψήφους.

§. 41.

Εἰς περίσασιν ἰσότητος τῶν ψήφων, ὁ Πρόεδρος ἀποφασίζει τὴν ὑπόθεσιν.

Εἰς περίσασιν ἰσότητος τῶν ψήφων ἡ γνώμη τοῦ Προέδρου ἀποφασίζει τὴν ὑπόθεσιν.

§. 42.

Περὶ τῶν μελῶν τῶν διαφωνησάντων εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς συνόδου.

Τὰ ἐνεργοῦντα μέλη, τὰ μὴ συμφανοῦντα εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς συνόδου, ἔχουσιν ἄδειαν νὰ ἐκθέσωσι τὴν γνώμην των εἰς τὴν ἐφημερίδα, ἐν ᾗ μέλλει νὰ ὑπογραφῆ.

§. 43.

Περὶ ἀπουσίας τῶν μελῶν.

Τὰ ἀπόντα καὶ ἀπερχόμενα ἐκ τῆς Μητροπόλεως μὴ εἰδοποιῶσι τὸν Πρόεδρον περὶ τῆς αἰτίας τῆς ἀπουσίας των ἡτις καὶ σημειοῦται εἰς τὴν ἐφημερίδα.

§. 44.

Περὶ ἀναπληρώσεων ἢ ἀλλοιώσεων τῆς διαταγῆς.

"Αν ἡ συνουσία κρίνῃ ἀνευκτον διὰ τὴν κοινὴν ἀρτέλειαν νὰ κάμῃ ὁποιασδήποτε ἀναπληρώσεις ἢ ἀλλοιώσεις εἰς τὴν τὴν διαταγὴν, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὰς κάμῃ καὶ ἡ

τὰς παρασῆσθι ἔπειτα εἰς ἐπικύρωσιν τοῦ συμβουλίου τῆς Αὐ. φιλ. εταιρίας.

Οἱ ἐπὶ τοῦ πρωτοτύπου ὑπογεγραμμένοι.

Ὁ Πρίγγιψ Ἀλέξανδρος Γολίτζιν.

Μιχαὴλ Ἀρχιεπίσκοπος
Τσερνιγοβίας.

Ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Παῦλος
Κρινίτζκις.

Φιλάρετος Ἀρχιμανδρίτης
Νοβοσπάσκου.

Νικόλαος Ἀχβέρδοφ.
Βασίλειος Ζηνόβιεφ.

Ὁ Πρίγγιψ Πέτρος Μεστζέρεσκis.
Π. Γαλάχοφ.

Ἀλέξανδρος Στούρτζας.

Ὁ Σεκρετᾶριος τοῦ Συμβουλίου τῆς Αὐτοκρατορικοφιλανθρωπικῆς εταιρίας, σύνοδος τοῦ Κολλεγίου, Μ. Πήλετζκις.

ΧΗΜΙΚΗ καὶ ΦΥΣΙΚΗ.

(Ἐκ τοῦ Philosophical Magazine, Σεπτέμ. 1817.)

§. 1.

Λευκοχρύσου (α) φλογιστικὸν μίγμα.

Ὁ κύριος Davy (β), Προφῆσσωρ τῆς Χημικῆς εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τοῦ Cork, ἀνεκάλυψεν ἕνα μίγμα τοῦ Λευκοχρύσου, τὸ ὁποῖον ἔχει τὴν ἀκόλουθον ιδιότητα. Ὄταν ἐκθέτωσιν αὐτὸ εἰς τὸν ἀτμὸν πνεύματος οἴνου εἰς τὴν συνήθη τῆς ἀτμοσφαιρας κρᾶσιν, ὁ περιεχόμενος λευκόχρυσος μεταβάλλεται ἀμέσως εἰς τὸ μεταλλικὸν μέρος τοῦ ἡμιμετάλλου (en Règule), καὶ ἡ μεταβολὴ αὕτη γινομένη διὰ χημικῆς ἐνεργείας ἐξάγει θερμότητα, ἡτις ἀρκεῖ νὰ ἐρυθραίνῃ τὸ μέταλλον καὶ νὰ τὸ σαφυλάτῃ εἰς πύρωσιν.

Ὁ κύριος Davy ἐμεταχειρίσθη αὐτὸ τὸ μίγμα ὡς μέσον ἀπλοῦν καὶ εὐκόλου διὰ νὰ προμηθευθῇ πῦρ καὶ φῶς διὰ τὸ πρῶτον, ὑγραίνει μὲ πνεῦμα οἴνου ἢ μὲ Whiskey (καὶ ἀπὸ σίτου), πορώδη ὕλην τινα, ζωτικὴν, φωτικὴν ἢ με-

(α) Platine.

(β) Ὁ κύριος Davy, περὶ οὗ ὁ λόγος, δὲν εἶναι ὁ αὐτὸς μὲ τὸν κύριον Humphry Davy, Προφῆσσωρ εἰς τὴν βραβιτικὴν ἀκαδημίαν καὶ.

ταλλικὴν, ὄξυν σπύγγον, βαμβάκι, βινίδια σιδήρου, ἢ μίαντον, κόκκους ἄμμου κτλ. ἔπειτα ῥίπτει εἰς τὴν ὀπτω ὑγρασμένην ὕλην ἐν μερίδιον τοῦ μίγματος, τὸ ὁποῖον εὐθὺς γίνεται ἐρυθρὸν καὶ μένει εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν μέχρις ὅτου ἀφανισθῇ τὸ πνεῦμα τῶ ἴνυ, μετὰ τὸ ὅπῃον ἢ ὕλη ἦτο ὑγρασμένη. Ἡ προσβολὴ τοῦ ἀέρος δὲν δύναται νὰ σβύσῃ αὐτὴν τὴν φλόγασιν, ἐκ τοῦ ἐναντίου καθιστῶ λαμπρότερον τὸ ἐρυθρὸν τοῦ μετάλλου. Ὅσον ἢ ποσότης τοῦ μίγματος εἶναι περισσοτέρα, τόσον μᾶλλον καὶ ἡ ἔντασις τῆς δειμότητος αὐξάνει. Ὁ κύριος Davy ἐκατασκεύασεν ἕνα μηχανικὸν σκεῦασμα διὰ νὰ προμηθευέται τὸ φῶς. Ἡ μηχανὴ αὕτη συνίσταται εἰς μίαν θήκην, ἣτις περιέχει δύο μικρὰ φιάλας καὶ μερικὰ θειοφόξυλα (α), εἰς τὴν ἄκρην τῶν ὀπίσθων εἰσθεκεται ἐν μερίδιον φωσφόρου. Ἡ μία τῶν φιάλων περιέχει τὸ μίγμα, ἢ ἄλλῃ ὀλίγον πνεῦμα ἴνυ. Τὰ ἐμφράγματα αὐτῶν εἶναι ἀδιαφόρως ἢ ἀπὸ φελόν, ἢ ἀπὸ ὕελον· τὸ ἐμφράγμα τῆς φιάλης, ἣτις περιέχει τὸ πνεῦμα τῶ ἴνυ, εἶναι τρηπιμένον· εἰς τὴν ἄκρην του βάζου ὀλίγον σπύγγον, ὡσεὶ ταν ἢ φιάλη εἶναι ἐμφραγμένη, ὃ σπύγγος ὑγράζεται ἀπὸ τοῦ ἀτμῆν τοῦ πνεύματος. Ὅταν τις θέλῃ φῶς, ἐκφράττει τὴ φιάλην, ἣτις περιέχει τὸ πνεῦμα τῶ ἴνυ, καὶ ῥίπτει εἰς τὴν σπύγγον ἐν μερίδιον τοῦ μίγματος (ὡς ἢ κεραλὴ μίαις καρφίτζας)· τὸ μίγμα ἀμέσως γίνεται ἐρυθρὸν, ἀνάπτει τὸ θειοφόξυλον μετὰ τὸ ὅπῃον τὸ ἐγγίζουσιν.

Ὁ κύριος Davy δὲν ἐκοινωτοίησεν ἀκόμη τὴν σύσκευα αὐτοῦ τοῦ μίγματος, διὰ τοῦτο δὲν δυνάμεθα νὰ προσλάβωμεν τὰς προσαρμαγὰς αὐτοῦ. Τὸ μίγμα αὐτὸ εἶναι διόλου νέον εἰς τὴν ἰσορίαν τῆς Χημίας, καὶ θέλει γενῆ αἰτία περιήγων ἀποτελεσμάτων, ἴσως δὲ καὶ ἐπωφελῶν ἀνακαλύψεων.

§. 2.

Θαλάσσιον ὕδωρ κατασταθὲν πόσιμον (β).

Ὁ κύριος Clement, Χημικὸς, ἐκατασκεύασε διὰ τὸν κ

(α) Ἡ λέξις θειοφόξυλον μετὰ φανερὰ ὀρθότερα κεφαλὰ τὸ θειοφοξυλόν· ἔπειδὴ τὸ λεγόμενον καινὸς διαφοκέρη συνίσταται εἰς τὴν Ευρώπῃ εἰς ὅλην διαδί, τὸ ὅπῃον κόπτουσιν εἰς μικρὰ ξυλάκια καὶ θουτοῖτιν τῆς ἰκρας αὐτῶν εἰς θεῖον ἀναλυμένον. Αὐτὸς ὁ τρόπος μετὰ φανερὰ ἠφελιμότητι καὶ διὰ τὴν ὕψισαν καὶ διὰ τὴν οἰκονομίαν κατ' ἐκεῖνον, τὸν ὅπῃον μετὰ χραιοῖσιν εἰς τὰ μέρη μας, ὅς τις ὄχι μόνον ἀπαιτεῖ πολὺ θεῖον, ἀλλὰ ὅτι τὴν ἀνάπτει τὸ θειοφοκέρη ἀναπνέει καὶ πολὺ ὀξειδιὸν θειικόν, τὸ ὅπῃον εἶναι ἐπιβλαβές. (β) *Ibid.*, *Cassette de Santé* 1817.

ριον Freycinet ναύαρχον τοῦ ζόλου, ὅς τις ἔπλευσε διὰ τὰ μεσημεριὰ μέρη, ἐν μηχανικὸν σκεῦασμα, διὰ μέσου τοῦ ὀποῖα μεταβάλλασιν, διὰ τῆς ἀποσάξεως (α), τὸ θαλάσσιον ὕδωρ εἰς ὕδωρ πόσιμον, καίοντες μίαν λίτραν Λιθανθράκου (β) διὰ ἐξ λίτρας ὕδατος ποσίμου· ἕνας ἄμβιξ μόνον ἀποσαλάττει τὴν ἡμέραν 500 λίτρας ὕδατος, καὶ ἡ ἀποσάλαξις δὲν ἐμποδίζεται ἀπὸ τὰς κακοκαιρίας. Ὅθεν δύναται εἰς τὸ φορτίον τῶν πλοίων, νὰ βάλλωσιν ἀντὶς ἐξ βαρέλια ὕδατος, ἐν μόνον Λιθανθράκου, καὶ οὕτως διαφυλάττουσι δι' ἄλλο φορτίον τὰ πέντε ἕκτα τοῦ τόπου· ἐκτὸς τούτου εἰς καιρὸν χρείας δύναται νὰ προμηθευθῶσιν ὕδωρ.

Ἐγευθὴν τὸ ὕδωρ ἀποσαλαγμένον ἀπὸ θαλάσσιον· διαφυλάττει μίαν γεῦσιν ὀλίγον ἐμπυρευματικὴν (Empyreumatique), γεῦσιν τὴν ὀποῖαν καὶ τὸ καθαρότερον ὕδωρ ἀποκτᾷ εἰς ἕνα ἄμβικα· τὰ ἀντενεργοῦντα ὄξέα δὲν δεικνύουσιν κἄμ μίαν ξένην ὕλην εἰς αὐτὸ τὸ ὕδωρ, καὶ ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἐπὶ καλῆτερον εἰς τὰ πλοία μετὰ 15 ἡμερῶν πλοῦν.

§. 3.

Πάγος ἐν τῷ κενῷ διὰ μέσου πετρωδῶν ὑλῶν τεθραυσμένων.

Ἔγνωσεν εἶναι ὅτι ὁ κύριος Leslie ἀνεκάλυψε τὸ μέσον διὰ νὰ μεταβάλλῃ ἀμέσως τὸ ὕδωρ εἰς πάγον, θέτων αὐτὸ ὑπὸ τὸν κῶδωνα τῆς πνευματικῆς ἀντλίας ὁμοῦ μ' ἐν ἄλλο ἀγγεῖον περιέχον θειικὸν ὄξυ (acide sulfurique) διὰ νὰ ἀπορροφήσῃ τὸν ὕδατῶδη ἀτμὸν, ὅς τις γεννᾶται ἐνῶ ἐξαντλοῦσιν τὸν ἀέρα.

Ὁ σαρφὸς οὗτος ἀνὴρ εἰς αὐτὴν του τὴν ἀνακάλυψιν ἐπρόσθεσεν ἄλλην νέαν, ἣτις αὐξάνει τὰ ἀποτελέσματα τῆς πρώτης.

Ὅταν ἐκαμνε τὰ πρῶτα πειράματα ὑποπτεῦθη, ὅτι ὕλαι τινὲς πετρώδεις, τὰς ὀποῖας διαλύει ἢ προσβολὴ τῆς ἀτμοσφαιρας, εἶχαν τὴν ἰδιότητα, ὅταν ἦσαν εἰς κόνιν ν' ἀπορροφῶσιν τὴν ὑγρασίαν, εἰς βαθμὸν πολλὰ ὀλίγον κατώτερον ἀπὸ τὸ θειικὸν ὄξυ· ἀπέδειξεν ἤδη μετὰ πρῶτα πειράματα αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν.

Κοπανίσας κλάσματα τοῦ trapp porphyrique κατασταθέντος εὐθραΐσου ἐκ τῆς αὐτομάτου διαλύσεώς του, ἐξήρανε τὴν κόνιν εἰς τὸν φούρνον· ἔπειτα δὲ ἐμεταχειρίσθη αὐτὴν ἀντὶ θειικοῦ ὄξέος διὰ νὰ μεταβάλλῃ εἰς τὸ κενὸν, τὸ ὕδωρ εἰς

(α) Διαπυρευματισμός, distillation. (β) Charbon de terre.

πάγον· πρὸς τοῦτο δὲ ἔβαλεν εἰς τὴν πνευματικὴν ἀντλία, εἰς ἓνα ὑποκρατήρα 7 δακτύλων διαμέτρου ἀπὸ τὴν ἄνω κί-
 νιν, ἡμισυ δὲ δακτύλου ὑπεράνω αὐτοῦ ἐν μικρῶν γήϊνῶν
 ἀγγείων 3 δακτύλων διαμέτρου γέμεον ὕδατος, καὶ ἐκάλυ-
 ψε τὸ ὅλον μ' ἓνα μικρὸν κώδωνα· ἐξαντλήσας τὸν αἴμα
 ἕως ὅτου ὁ ὑδράργυρος δὲν ὑψουτο παρὰ 78 δακτύλου ὑπὲρ
 τοῦ δοχείου, τὸ ὕδωρ ἐμεταβάλλθη εἰς ὀλίγας σφίγγας εἰς πάγον.

Φαίνεται ὅτι αὕτη ἡ κόνις ἀπορροφᾷ τὸ σ τὸ ὕδωρ
 ρουστίας, χωρὶς νὰ χάνη αἰσθητῶς τὴν ἰδιότητά της· ἡ
 ἀπορρόφησις δύναται νὰ φθάσῃ ἕως 78. Ἐπειτα ὅτι αὕτη ἡ
 ὕλη δύναται νὰ μεταβάλλῃ εἰς πάγον ὕδωρ ἰσοβαρὲς μὲ τὸ
 ὄργανον μέρος της.

Εἰς τὰ θερμὰ κλίματα, ἡ ξήρανσις τοῦ ἀπορροφουμένου σώ-
 ματος, γινομένη εἰς τὸν ἥλιον, εἶναι δυνατόν νὰ κάμη τις πᾶσα
 ἔ, εἰς τὰς τροπικὰς, καὶ εἰς τὴν ἐπιφανείαν τῆς θαλάσσης, μὴ
 περισσοτέρην εὐκολίαν παρὰ ἐάν ἐμεταχειρίζετο τὸ Σεικὸν ὄργανον.

§. 4.

Βαρόμετρον Θερμομετρικόν.

Εἰς τὰς 6 Μαρτίου 1817, ὁ κύριος H. Wollaston ἀπέ-
 γνωσεν εἰς τὴν βασιλικὴν Ἀκαδημίαν τῆς Ἀγγλίας ἡ
 ὑπόμνημα, εἰς ὃ περιγράφει τὸ βαρόμετρον, τὸ ὅπερ ἀνε-
 λυψε διὰ νὰ προσδιορίσῃ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων. Ἀποδεδεγμένη
 εἶναι ὅτι ἡ κρᾶσις, εἰς ἣν τὸ ὕδωρ βράζει, ἐλαττοῦται εἰς ἡ
 ὑψηλότερα μέρη κάμνει τις τὸ πείραμα. Ἡ ἐλάττωσις αὕτη
 ἐπεβάλλη πρῶτον μὲν ἀπὸ τῶν Fahrenheit, ἔπειτα δὲ ἀπὸ τοῦ
 Cavendish, ὡς μέσον διὰ νὰ εὑρηθῇ τὸ ὕψος ὑπεράνω τῆς
 θαλάσσης τόπου τινος, ἀπὸ τοῦ συνηθούς βαρομέτρου· ἡ
 θερμόμετρον τοῦ κυρίου Wollaston εἶναι ἐπίσης εὐαίσθητον
 εἰς τὸ βάρος τῆς ἀτμοσφαιρας, ἐκ τοῦ ὁποίου προσδιορίζεται
 τὸ ὕψος, μὲ τὸ σύννηδες βαρόμετρον. Κάθε βαθμὸς τοῦ Fa-
 renheit κατέχει τόπου δακτύλου Ἀγγλικῶ, ὅθεν ἓνας βαθ-
 μὸς τοῦ Ρεωμετρικοῦ βαρομέτρου κατέχει τέπεν σχεδὸν $\frac{1}{2}$
 καὶ $\frac{1}{2}$ ὑποχιλιμέτρων. (ca. S. Γαλλικ.) (millimètre). Τὸ θερ-
 μόμετρον μὲ τὴν λύχνον καὶ τὸ ἀγγεῖον εἰς ὃ βράζει τὸ ὕ-
 δωρ ὁμοῦ μὲ τὴν περιέχουσαν αὐτὰ θήκην ζυγίζετον μίαν λί-
 τραν καὶ τέταρτον. Ὄθεν εἶναι πλέον εὐκρίμειον καὶ εὐμπε-
 χερίτερον παρὰ τὸ σύννηδες τῶν ὀρέων βαρόμετρον.

Ἐν Παρισίοις τῆς 9. Ἰανουαρίου 1818.

Γιώσηπος Μ. Δούκας

Οἱ Κύριοι ἐκδόται τοῦ Δογίου Ἑρμοῦ ἐζήτησαν σικρε-
 τερᾶν φανέρωσιν περὶ τῆς ἐν τῇ κωμοπόλει Βοσίτζη θαλασ-
 σίας ἀναβρώσεως· ἰδοὺ ἡ ἀπ' ἐκεῖ ἐδῶ ἐν Κωνσταντινουπόλει
 γραφθεῖσα ὀλικὴ εἰδησις.

Εἰς τὰς $\frac{1}{2}$ τοῦ Αὐγούστου τοῦ διατρέχοντος ἔτους 1817.
 εἰς τὰς 9. ἄρας ἤγουν εἰς τὰς 15: Ἰταλ., ἡμέραν Σάββατον,
 ἄρχισε σεισμός ἔ, κατ' ἀναλογίαν ἀξύνθη μὲ μέγαλον κλό-
 νον, ὅπου σχεδὸν ἐκρημνίσθησαν τὰ δύο τρίτα τῶν ὄσπι-
 τίων τῆς εἰρημένης κωμοπόλεως· ἐκρημνίσθησαν δύο Ἐκκλη-
 σίαι τῶν ἐκεῖ κατοικοῦντων Γραικῶν, καὶ ἐν τζαμί τῶν Τούρ-
 κων, καὶ ἐσκοτώθησαν ἑκατὸν δέκα ἄνθρωποι· εἰς αὐτὸν τὸν
 κλονον, ἀνέβρασεν ἡ θαλάσσα καὶ ὀγκωθεῖσα εὐγῆκεν ἔξω
 εἰς τὴν ξηρὰν ἕως πενήκοντα πήχεις μακρὸς· ἐπῆρε μερικὰ
 μαγαζία· ἐπνίγησαν δεκαοκτὼ ἄνθρωποι· ἔπεσαν δύο κα-
 ράδια ἔξω καὶ ἐσυτρίφθησαν καὶ μερικὰ μικρὰ καΐκια· τὸ
 νερὸν ἦτον βρασὸν καὶ ἕσα δένδρα καὶ χόρτα ἐσκέπασε τὰ
 ἐξήρανε· τὸ ὕψωμα τοῦ ἦτον ἕως εἰκοσι πήχεις καὶ ἐν ἀκα-
 ρεῖ ἀπεσύρθη πάλιν εἰς τὴν πρῶτην του θέσιν. Ἐχομεν ἀπὸ
 τοὺς ἐκεῖ κατοικοὺς βεβαιότητος, ὅτι εἰς τὰ 1742. Φεβρουα-
 ρίου $\frac{1}{2}$ εἶχεν ἀκολουθήσει μικρότερος σεισμός μὲ μεγαλύτε-
 ρον ἀναβρασμὸν τῆς θαλάσσης, ὅπου ὕψωθη τότε σχεδὸν
 ἕως ἑκατὸν πενήκοντα πήχεις, ἐπειδὴ ὅμως ἡ εἰρημένη κω-
 μόπολις Βοσίτζα εὐρίσκεται κτισμένη εἰς ὕψωμα μακρὰν
 τῆς θαλάσσης δὲν ὑπέφερεν οὔτε τότε οὔτε τῶρα μεγάλην
 ζημίαν ἐκ τῶν θαλασσίων ὑδάτων· ἡ ἐπισυμβάσα αὐτῆς ἐν
 τῇ παρουσίᾳ ἐποχῇ ζημία εἶναι μᾶλλον ἐκ τοῦ σεισμοῦ. Διη-
 γεῖται ὁ Μελέτιος εἰς τὴν Γεωγραφίαν του, ὅτι ἠκολούθησεν
 εἰς αὐτὴν τὸ αὐτὸ ἔ, εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν παλαιῶν Ἑλλήνων.
 Φαίνεται ὅτι εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον ὑπευρίσκονται κρατῆ-
 ρες· ἴσως διὰ τοῦτο καὶ ὅλαι αἱ ἀκροθαλάσσιοι πόλεις εὐρί-
 σκονται κτισμέναι εἰς ὕψωματα ἀπέχοντα μακρὰν τῆς θα-
 λάσσης.

Ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, 1817, Δεκεμβρίου 27 καὶ
 Ἰανουαρίου 3.

Ἄρ. 5.

*)

Μ Τ Θ Ο Ι.

Ὁ τόπος τῶν χωλῶν.

(μετὰ φρασίς.)

Κιῶσαι λόγος παλαιός, πῶς ἦτον κατοικία,
 χωλῶν ἀνθρώπων καὶ τραυλῶν μεγάλη ἐπαρχία,
 Δὲν εὕρισκας ἐκεῖτινα, ἤστις, ὅταν βαδίζῃ,
 νὰ μὴ χωλαίνῃ, καὶ λαλῶν νὰ μὴ παρατραυλίσῃ.
 Εὐγενικά νομίζοντο ἀμφοτέρωτα τὰ πάθη,
 κί ἂν ἔλειπαν ἀπότινα, ἔπρεπε νὰ τὰ μάθῃ.
 Ξένος ἐμβαίνων τις ἐκεῖ, μένει εἰς ἀπορίαν,
 ἔλου τοῦ γένους θεωρῶν τὴν γενικὴν μαρίαν.
 Ἐδῶ, εἶπεν, ὅλοι αὐτοὶ πρέπει νὰ μὲ θαυμάζουν,
 ἴσοποδα βαδίζοντα, μᾶλλον νὰ μὲ δοξάζουν.
 Περιπατοῦντα τὸ λοιπὸν αὐτοὶ αὐτὸν ἠρώσιν,
 καὶ ὡς χωλὸς τοῖς φαίνεται, ἀρχισαν ὕ ἀπορώσιν.
 Ὁ εἰς τῷ ἄλλῳ ἔλεγε, βλέπετε πῶς χωλαίνει
 ὁ ξένος οὗτος ὁ χωλὸς, καὶ ἴσια δὲν βαίνει
 καθὼς βαδίζομεν ἡμεῖς; Ὁ ξένος μ' ἀπορίαν
 ἀκούει καὶ δὲν δέχεται τέτοιαν κατηγορίαν,
 καὶ λέγει, Σεῖς χωλαίνετε καὶ σραβοπερπατεῖτε,
 λαλοῦντες δὲ τραυλίζετε, καὶ δὲν τὸ ἐννοεῖτε;
 Ἐσεῖς πρέπει ν' ἀλλάξετε τὸ περιπάτημά σας,
 ἴσιον νὰ τὸ κάμνιτε, ὀρθὸν τὸ λάλημά σας.
 Ἄλλ' ὅταν ἤκουσαν αὐτοὶ ταύτην τὴν ὁμιλίαν,
 τὴν οὖσαν χωρὶς τραυλισμα καὶ μὲ ἐλευθερίαν,
 προσχέξισαν τὸν γέλωτα ὅλοι αὐτὸν ἐμπαίζουσι,
 ὅλοι τὸν θαυμάζουσιν, ὅλοι τὸν περιπαίζουσι.
 Ἐπιμύθιον.

Ἄν μικρόθεν οὖν βιώσῃ τὸ ἐλάττωμα τινὸς,
 φύσις γίνεταί ἢ ἕξις, εἶπ' ὁ μῦθος ἱκανῶς.
 Ἄν ὁ φρόνιμος πολυμήσῃ λέγων τὸν μαρὸν, μαρὸν,
 βέβαια δέλει ἀκούσει μέγαν ὕβρεων σωρὸν.
 Μόνον ἐπειδὴ ἐκεῖνος μὲ φρονήματα καλά,
 ἐκ τοῦ διαμέτρου εἶναι ἀντικείμενος πολλά.

Ὁ ἐκ τῶν προπόδων τοῦ Κέντρου

Ἀποπετιανός.

Πυριλαμπὶς καὶ Βάτραχος.

τὴν νύκτα εἰς τὴν ἀνοιξίαν ἐπάνω εἰς τὰ χάρτα
 Μία καλὴ Πυριλαμπὶς ἔλαμπεν ὡς περ ἄστρον·
 Βάτραχος δέ τις φθονερὸς καὶ κάκιστος διόλου,
 Ζῶν ἐπὶ λίμνης βρωμερᾶς ἐν μέσῳ τοῦ βορβόρου,
 τὴν βλέπει καταλάρπουσαν, καὶ τρέχει, πλησιάζει
 πρὸς τὸ λαμπρὸν ζωῦφιον ἐκεῖνο τὸ ἀήθων·
 καὶ παρευθὸς τὸ φάρμακον ὡς ἔρις τὸ ἐκχέει
 ἐπὶ τὴν σάρκα τῆς αὐτῆς τιμίας λαμπυρίδος.
 τὸ δὲ καλὸν ζωῦφιον εὐθὺς ἀνατενάζει,
 καὶ λέγει πρὸς τὸν βάτραχον μετὰ μεγάλης λύπης·
 ὦ Βάτραχε σκληρότατε, ἀγγεῖτον τῆς κακίας!
 τί σ' ἔκαμα καὶ ἔτρεξας ἐδῶ νὰ μὲ φωνεύ-
 σῃς;

Ὁ Βάτραχος δ' ἀποκριθεὶς μετὰ ὑπεροφίας,
 λέγει πρὸς τὸ ζωῦφιον ταῦτα μετ' ἀναιδεύας·
 βλέπ' ὅτι λάμπεις, φίλη μου, καὶ τοῦτο
 δὲν μ' ἀρέσκει.

Ἐν Λουδίνῳ, τῇ πρώτῃ τοῦ Ἰανουαρίου 1818.

Ἑλληνόφρων Σαλαμίνιος.

Φίλατέ μοι Ἰακωβάκη,
 τοῦτο τὸ παραμυθίακι
 σὲ προσφέρω ἐκ ψυχῆς·
 Ἄν ὀλίγον σὲ ἀρέσῃ,
 Ὁ καθεὶς δὰ τὸ παινέσει,
 Ἐ' εἶμαι τότε εὐτυχής.

Μετασχηματισμὸς τοῦ ἐλευθέρως ὑπὸ Ἑλληνόφρονος Σαλαμίνιου παραφρασθέντος μύθου

Ἀλώπηξ καὶ Ἀηδόνη
 εἰς ὀμιοκαλήκτος εἰχους, παράτινος κατοίκου τῆς Σικύρης.
 εἰς κλωναράκια δροσερὰ ἐδῶ κ' ἐκεῖ πετοῦσεν
 Ἀηδόνηκι μὲ χαρὰν, καὶ ἠλυκοκελαδοῦσεν.
 Ἀλώπηξ δὲ τὸ ἤκουσε, κ' ἤθελε μὲ πανουργίαν,
 καὶ λέγει, ὦ πόσον ἀγαπῶ αὐτὴν τὴν μελωδίαν!
 ὦ! ἁρμονία μουσικὴ, ὦ! πόσον μὲ ἠδύνει,
 οὐδὲ νὰ ἀπομακρυνθῶ δύναμιν δὲν μ' ἀφίνει!

Παρακαλώσε τὸ λοιπὸν, ἀηδὸν μου νὰ ζήσης,
καταίθα χαμηλότερα, νὰ γλυκοκελαδήσης.
Νὰ κάμω τὴν προσήκουσαν πρὸς σὲ εὐχαρισίαν,
νὰ σὲ φιλήσω μὲ πιστὴν καὶ ἄδολον φιλίαν“.
Πείθεται τὸ ταλαίπωρον, χωρὶς νὰ ὑποπτεύσῃ,
κ' ἐκείνη τὸ κατέσχισεν εὐθύς ὡς ἑκατέβη,
Λέγουσα „Περισσότερον εἶν' εἰς ἐμὲ γλυκεῖται
αἱ σύμφεσσο, ἀνόητον, παρὰ αἱ μελωδίαι“.

Κύριοι Ἐκδόται τοῦ Λ. Ἑρμοῦ!

Εἷς φιλόφρωνος Γερμανός, ὁ Κύριος Ῥωμαντζένης,
παροικῶν ἐταῦθα πρὸ μερικῶν χρόνων, καὶ τὸ τῆς Ἰατρικῆς
ἐπαγγελλόμενος ἔργον, θεωρίατε καὶ πράξει πολλῇ εἰς τὸ
το ἐξασκήσας ἑαυτὸν, ἐπιβάλλει ἰκανῶς εἰς τὰ ἐπιχειρήμα-
τάτου, καὶ πάντοτε φαίνεται δεξιὸς καὶ ἐπήβολος εἰς τὰς
προσρέχοντας πρὸς αὐτὸν ἀσθενεῖς. Μεταξὺ οὖν τῆς καλῆς
αὐτοῦ προόδου διεκήρυξε κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας εἰς ἐπίκει-
πασῶν τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν, ὅτι ὅλοι οἱ ξένοι, πτωχοὶ
καὶ ἀπερίσκεπτοι ἀσθενοῦντες νὰ προσρέχωσιν εἰς αὐτὸν ἐ-
λευθέρως καὶ ζητοῦντες νὰ λαμβάνωσι τὴν θεραπείαν αὐ-
τῶν, καὶ οὐ μόνον καθυπεσχέθη νὰ ἐπισκέπτηται αὐτῶν
ἅπαντας ἄμισθι, ἀλλὰ καὶ προσρέξας πρὸς τὸν πανιερόπα-
τον ἅγιον Μολδαυίας, καὶ καθομολογήσας τὴν πρὸς τὴν ἁ-
φοήθητον ἀνθρωπότητα κλίσιν του, εὔρεν εἰς τοῦτο ζήλω-
τὴν καὶ τὴν θειοτάτην πατρικὴν τῆς αὐτοῦ πανιερότητος ἁ-
γαθότητα, διὸ καὶ ἀμέσως ἀπεφάσισεν, ὅτι ἡ τιμὴ τῶν εἰς
τοῦτο τὸ θεάρεστον ἔργον συμβαλλόντων ἰατρικῶν νὰ δίδηται
παρὰ τῆς πανιερότητός του.

ἀπὸ Ἰασίου, 1817. Δεκεμβρίου 23.

Μ. Βερνάρδος Κρής.